24 aprel 2015-ci il RESPUBLİKA

Yıl th Anniversary ÇANAKKALE

Çanaqqala savaşı –

Bundan yüz il öncə, 18 mart 1915-ci il – 9 yanvar 1916-cı il tarixləri arasında gerçəkləşən Çanaqqala savaşı I Dünya müharibəsi zamanı Osmanlı İmperatorluğu ilə Antanta bloku üzrə müttəfiqlər (Britaniya, Fransa, Kanada, Avstraliya və Yeni Zelandiya) arasında dənizdə və quruda baş verib. I Dünya müharibəsi zamanı Avropa cəbhələrindəki hadisələrin inkişafı İngiltərə və Fransanın müttəfiqləri Rusiyanı dəstəkləmək məcburiyyətində qoydu. Fransa və İngiltərənin bu dəstəyi təmin etməsi üçün dörd yol var idi. Şimal dənizi ilin çox böyük hissəsində buz bağladığına görə, su yolu nəqliyyatına imkan vermirdi. Baltik dənizi isə alman donanmasının nəzarətində idi. Avropanın mərkəzindən keçən guru yoluna da Almaniya nəzarət edirdi. Dördüncü yol isə Osmanlı dövlətinin nəzarətində olan boğazlardan keçən dəniz yolu Çanaqqala və İstanbul idi. Müttəfiqlər bu istiqamətdə artıq zəif hesab etdikləri Osmanlı İmperatorluğunun paytaxtı İstanbulu ələ keçirməyi ən uyğun variant hesab edirdi. Bununla da Rusiyanın dəstəklənməsi mümkün olacaqdı, həm də Osmanlı dövlətinin məğlubiyyəti ilə Almaniya müttəfiqini itirəcəkdi. Tarixi mənbələrdə də qeyd edildiyi kimi, qələbə çalacaqları təqdirdə türklərin idarəsində olan Süveyş kanalı ingilis və fransızların Uzaq Şərq nəqliyyat yolunu təmin edəcəkdi. Rusiya ilə Qara dəniz üzərindən dəniz nəqliyyatının açılmasının iqtisadi və strateji önəmi də böyük idi. 19 fevral 1915-ci ildə müttəfiq qüvvələ-

rin döyüş gəmiləri Osmanlı sahil qüvvələrini bombalayaraq ilk Çanaqqala hücumunu başlamış oldu. 16 döyüş gəmisindən ibarət nəhəng donanma Çanaggalanı keçməyə çalışdı. Lakin türklərin "Nüsrət" adlı mina gəmisinin boğazın Asiya tərəfinə minalar düzməsi düşmənlərin itkisinə səbəb oldu. İngilislər tərəfindən mina təmizlənməsinə edilən cəhdlər nəticə vermədi. Osmanlı ordusunun toplardan açdığı atəş onları geri çəkilməyə vadar etdi. İngilis və fransızların üç döyüş gəmisi minalara toxunub sulara qərq oldu. Dənizdə böyük hərbi itki verən Antanta silahlı qüvvələrinin məğlub olması türk əsgərini daha da ruhlandırdı. Dənizdən İstanbula yol aça bilməyən müttəfiq qüvvələrin komandanlığı Çanaqqaladakı türk sahil topçu batareyalarını ələ keçirmək üçün yeni bir plan gündəmə alır. Bu plan çərçivəsində hazırlanan Britaniya, Kanada, Fransa və Anzak (Avstraliya və Yeni Zelandiya) orduları 25 aprel 1915-ci il sübh

tezdən Gelibolu yarımadasının güneyində altı nöqtədə quruya çıxarıldı. Beləliklə, quru əməliyyatlarına başlayan müttəfiqlər Seddülbahir və Arıburnu sahillərində bir qədər irəliləyə bilsələr də, türklərin sərt və inadcıl müdafiəsini yara bilmədilər və zaman-zaman qarşılıqlı hücumların sonunda Gelibolu yarımadasının işğalında bacarıqlı ola bilmədilər. Qeyd edək ki, düşmənin qurudan da hərbi əməliyyata başlayacağı əvvəlcədən istisna edilmirdi. Türk ordusu komandanlığının bununla bağlı keçirilən müşavirəsi düşmənin hansı istiqamətdən quruya qoşun çıxarmaq fikrini dəqiqləşdirilməsi idi.

Ordu komandanı Mustafa Kamal Paşa müşavirədə Seddülbahirdən, alman general Von Sanders isə Bolayır və ya Anadolu istiqamətlərindən düşmənin quruya qoşun çıxaracağını söyləyirlər. Sanderesin dediyi adıçəkilən istiqamətdə də hərbi qüvvələr verləşdirilir. Amma düşmən Mustafa Kamalın bildirdiyi, Seddülbahirdən quruya qoşun çıxarmağa başlayır. Aprelin 25-də həmin istiqamətdə quruya çıxarılan müttəfiq qüvvələrlə türk ordusu arasında o dövrün ən qanlı döyüşləri gedir. Türk əsgərləri olduqca az idi. Mustafa Kamal Paşa bunu görüb, Kocaiçmən və Conbayırdakı azsaylı əsgərlərinə son nəfəsə kimi döyüşməyi və geri çəkilməməyi əmr edir. Bunu görən Mustafa Kamal Paşa onlara süngünü tüfəngə taxmağı əmr edir.

Bu arada Mustafa Kamal Paşaya Anafurtalar cəbhəsində orduya rəhbərlik et250 bin askerimizi şehit verdiğimiz bu topraklarda şehidin kanı vardır ve bu hiçbir zaman unutulmamalıdır. Gelecek nesillere anlatılarak destanımızın yaşatılması ve bizim için canından vazgeçenler için bu vatanın korunması boynumuzun borcudur.

mək tapşırılır. Bu cəbhədə vəziyyət ağır olaraq qalırdı. Düşmən sıraları ard-arda Conkbayıra tərəf irəliləyirdi. Lakin türk əsgərlərinin müqavimətini qıraraq İstanbulu və boğazları tutmaq niyyətini həyata keçirə bilmədi. Arıburnu, Qabatəpə, Seddülbahir, Qumqala, Beşikə, Bolayır, Conbayır və Anafartalarda gedən döyüşlərdə hər iki tərəf çoxlu sayda itkilər verdi. Bu qızğın döyüşlərə davam gətirməyən düşmənlər 1915-ci il dekabr ayının 19-20-də Anafartalar və Arıburnu, 1916-cı il yanvar ayının 8-9-da isə Seddülbahir cəbhələrindən qoşunlarını geri çəkdi. Artıq bu onların məğlubiyyəti demək idi. Bu savaşlarda Türk or-

dusu 250 min şəhid verdi. Düşmən də dö-

yüşlərdə təxminən bu qədər itki verdi. Çanaqqalada döyüşən və əslən Avstraliyanın və Yeni Zelandiyanın yerli əhalisindən olan əsgərlər döyüşlərdə türklərin onlarla insancasına davrandıqlarından çox mütəəssir olmuşdular. İngilislər tərəfindən anzaq adlandırılan əsgərlər sonralar müxtəlif mətbu organlara verdikləri müsahibələrində deyirdilər: "Bizi "Barbar" türklər hamını gırmaq istəyir" adı altında Çanaqqala cəbhəsinə göndərdilər. Amma biz onların alicənab insanlar və düşmənlərinə belə rəhm edən cəsur döyüşçülər olduğunu gördük. Onlar döyüşlərarası fəsilələrdə bizdən son damla sularını və ərzaqlarını belə əsirgəmirdilər".

Bu gün də babalarının şirin və kövrək xatirələrini qəlblərində yaşadan avstraliyalıların və yeni zelandiyalıların nəvə-nəticələri deyirlər: "Dünyada türklər gədər alicənab bir millət və alicənab döyüşçülər yoxdur". Çanaqqalada türklərin alicənablığına heyran olaraq qoluna türk bayrağını döydürən bir avstraliyalı 1957-ci ildə Nyu-Yorkdakı xəstəxanalardan birində türk həkimlə rastlaşır və deyir: "Bu dünyada türklərdən böyük və alicənab insanlar görmədim". Xərçəng xəstəsi olan bu avstraliyalı Çanaqqala savaşından 41 il sonra islamı qəbul edərək müsəlman olur. Ölərkən Ömər adı ilə kəlmeyi-şəhadət gətirərək Allahın rəhmətinə qovuşur.

Çanaqqala savaşında türk əsgərlərinin göstərdikləri igidliklər düşmən generallarını, siyasət və dövlət xadimlərini belə heyrətə gətirmişdi. XX əsrin ən böyük siyasətçilərindən biri olan Çörçil: "Türklər Çanaqgalada ən müasir silahlarla təchiz edilmiş güclər qarşısında bir qala kimi dayanmışdılar", ingilis generalı Oglander isə: "Türk əsgərlərinin döyüşdə göstərdikləri igidliklərin nəzərə alınmaması ingilislər üçün fəlakət oldu". General Tavshend isə türk əsgəri hagginda belə devirdi: "Avropada elə bir əsgər yoxdur ki, türklərlə müqayisə edilə bilsin. Misal ücün. Gelibolunu göstərmək istəyirəm. Orada bizim gəmilərdən açdığımız atəş nəticəsində səngərlər yerlə-yeksan oldu. Türklər deyil, başqa millətdən olan əsgərlər olsaydılar, buna dözməyərək

səngərləri tərk edərdilər. Amma türk əs-

gərləri sona kimi bu cəhənnəmdəki möv-

qelərini tərk etmədilər". Birinci Dünva müharibəsindəki bu tarixi zəfəri türk millətinin yenilməz olduğunu bir daha təsdiqlədi. Çanaqqala savaşı müharibələr tarixinə öz misilsiz adını yazdı. Bu savaşlarda türklər bir daha dünyaya öz döyüş əzmlərini sübut etdilər. 1915-ci il avqustun 17-də Çanaqqaladakı ingilis baş komandanı general Hamilton bu savaşın əhəmiyyətini, onu idarə edənləri yazdığı məlumatda Mustafa Kamalı belə tərifləyir: "İngiltərə Hərbi Nazirliyinə, nə üçün geriyə çəkildiyimizi soruşursunuz, bütün gerçəyi bütün açıqlığı ilə sizə bildirmək istəyirəm: müharibədə çox cəsurluqla döyüşən, ən yaxsı idarə edilən əsl türk ordusunun və polkovnik Mustafa Kamal kimi dahi bir komandirin qarşısında dayanırıq. Bunu heç bir zaman unutmayaq".

İşğalçıları ölkədən çıxaran Mustafa Kamal Paşa 1923-cü il iyulun 23-də İsveçrənin Lozanna şəhərində imzalanan sazişlə ölkəsinin qələbəsini təmin edərək 29 oktyabrda Türkiyə Cümhuriyyətini elan etdi

Şükür ƏLİZADƏ, "Respublika".